



## עמ"ת 28632/06/22 - אופק פרץ (עצור/אסיר בפיקוח) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 28632-06-22 (עצור/אסיר בפיקוח)  
תיק חיצוני: 738846/2021

|        |                                                          |
|--------|----------------------------------------------------------|
| בפני   | כבוד השופט אוהד גורדון                                   |
| העורר  | אופק פרץ (עצור/אסיר בפיקוח) על-ידי ב"כ עו"ד עדן פוליטקין |
| נגד    |                                                          |
| המשיבה | מדינת ישראל                                              |

### החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט לתעבורה (השופטת ש' זוכוביצקי) מיום 29.5.22.

מהלך הדברים הרלבנטי פורט בהודעת הערר ולמען היעול אפנה אליה. אלה הנתונים הרלבנטיים ביותר להחלטה:

העורר עומד לדין בגין עבירה מיום 17.10.21 של נהיגה בפסילה ועבירות נוספות, כאשר לפי החומר שהוגש הוטלו עליו פסילות במספר הליכים נפרדים אותן כנטען הפר באירוע מושא האישום, והוסיף והפר תנאי שחרור של "מעצר בית מלא" שנקבעו בהליך קודם. מאז תחילת ההליך הוא שוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני. אציין כי עיון בתיקו של בית המשפט קמא מעלה כי ניתנה הכרעת דין מרשיעה.

ביום 13.4.22, בהחלטה שעסקה בעתירת העורר לשלבו בבית המשפט הקהילתי, הורה בית המשפט קמא (השופט א' איתן) לשירות המבחן לערוך תסקיר שיתמקד בעתירה האמורה ובאפשרות לדרכי טיפול נוספות. עוד הורה לשירות המבחן לבחון האפשרות להפסקת המעצר בפיקוח האלקטרוני. בהחלטה נוספת מיום 10.5.22 קבע בית המשפט דברים דומים והיות שלא הוגש תסקיר דחה את הדיון ליום 29.5.22. במועד זה, בהחלטה מושא הערר, עמד בית המשפט על הקושי שבעיכוב בקבלת תסקיר ובשלו הורה על "חלון אוורור" קבוע בשעות 16:00-18:00 מדי יום, והורה לשירות המבחן להגיש תסקיר עד 29.6.22 תוך קביעת דיון המשך.

העורר משיג על החלטה זו וטוען, שיש לשחררו ממעצר בפיקוח אלקטרוני מבלי להמתין לתסקיר וכי בית המשפט קמא לא התייחס לעתירה זו. הודגשו משך המעצר בפיקוח ומשך ההמתנה לתסקיר, כמו גם תפנית בעמדת המשיבה בנוגע לשילוב העורר בהליך בבית המשפט הקהילתי. נמסר גם ששירות המבחן ביקש דחיה לחודש אוגוסט.



ערר זה הוא "ערר ביניים", משהוא עוסק בהחלטת ביניים שניתנה ולא בהחלטה הסופית בנושא הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני, שעולה מן ההחלטות שנסקרו כי תינתן לאחר קבלת תסקיר. הפסיקה קובעת, כי הידרשות לערר מעין זה מסורה לשיקול דעת בית המשפט ותיעשה במקרים חריגים ומובהקים. הכלל הוא שיש להמתין להכרעת הערכאה הדיונית ולאפשר לה לסיים את מלאכתה, אלא כשנפלה טעות ברורה בהחלטה או כשמתעורר חשש ממשי למעצר שאינו חוקי (בש"פ 6661/18 כהן נ' מדינת ישראל (21.9.18), בש"פ 3771/17 סלאמה נ' מדינת ישראל (9.5.17), בש"פ 460/19 דינקו נ' מדינת ישראל (20.1.19)).

איני סבור שהמקרה שלפני עולה כדי אחד מאותם חריגים. הוא נשען על סוגיה שחוזרת ועולה בפניי כשופט הדן בהליכי מעצר, ועניינה בעיכובים בקבלת תסקירי מעצר. זהו מצב מצער הפוגע ברבים, דרך כלל בנאשמים שעצורים מאחורי סורג ובריח, ובמקרים מתאימים ייתכן שיש לשקול לחרוג מהכלל האמור ולהתערב גם בשלב הביניים. אלא, שהמקרה שלפני אינו ממין זה:

מדובר בעתירה להפסקת פיקוח אלקטרוני, כאשר בית המשפט קמא נתן דעתו לעיכוב והחליט לתת לו ביטוי בדרך שצוינה לעיל. זאת, כאקט חריג שכן ככלל ולפי הפסיקה מעצר בפיקוח אלקטרוני אינו הולם אישור "חלונות" (ראו לעניין זה החלטה שניתנה בהליך המתנהל בבית המשפט קמא ביום 12.6.22). בנוסף, בקשת שירות המבחן לדחייה לחודש אוגוסט הוגשה לפני שניתנה ההחלטה מושא הערר, כך שבהחלטה זו יש היענות חלקי בלבד לדחייה שהתבקשה.

זאת ועוד, מאז ניתנה ההחלטה חלפו למעלה משבועיים, פרק זמן שהוא כמחצית הדחייה עליה הורה בית המשפט, ורק כיום הוגש הערר. בכך יש לפעול כנגד הטענה לקיומה של דחיפות המצדיקה התערבות בשלב הביניים.

בנסיבות אלה, איני סבור שיש להיזקק לערר והוא נדחה (לדחיית "ערר ביניים" ללא דיון ראו הפסיקה שהוצגה לעיל).

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תשפ"ב, 14 יוני 2022, בהעדר הצדדים.